

FARSKÝ LIST

21

2013

13.10.2013 Gréckokatolícka cirkev, Farnosť Povýšenia sv. Kríža, Prešov-Sekčov

ročník VIII

ÚVODNÍK

Pred niekoľkými rokmi prešla Tatrami víchrica, ktorá ich značne poškodila. Veľké územia smrekových lesov jednoducho popadali. Smrek je strom, ktorý je krásny, vysoký, ale má plytké korene. Jeho korene sú síce široké, ale plytké. Preto sa pri víchrici ľahko vyvráti a celá Jeho krása padne na zem. Na rozdiel od smreka, buk síce nie je taký vysoký, nie je pekne rovný, ale má hlboké korene. Buk býva často rôzne zdeformovaný, jeho vetvy sú krivé, kadejaké, ale stojí pevne. Šanca vyvrátiť buk je taká mizivá, že buk sa skôr prelomí ako vyvráti.

Správny kresťania by mali byť ako buky. Človek nemusí byť krásny ako z módného katalógu, každý má svoje chyby, má svoju povahu, rôzne negatívne vlastnosti, má slabosti pri ktorých upadá do hriechu. Naša „krivosť“ je prirodzená. Načo sa hrať na niečo pekné, dokonalé. Nie je až tak podstatné to čo je viditeľné. Možno je smrek krajší ako buk, je symetrický, vysoký, ale nie je taký stabilný. Preto nie je dôležité hrať sa na čo najväčšieho svätca, nie je dôležité každému ukazovať ako veľmi sa modlím, aký som zbožný, ako často chodím do chrámu, ale dôležité je to, čo je v nás. Ako hlboko v nás sú korene.

Byť frajerom znamená byť smrekom. Áno, možno sme krásny v očiach ľudí, ale príde prvý závan a mi sa vyvrátim. Zato byť kresťanom znamená byť bukom. Možno nás niektorí ľudia odsudzujú, možno sme pre niekoho „čudní“, ale v každom prípade, sme pevný vo viere a upevnení v Kristovi. To je ta podstata na ktorú sa máme zameriavať, máme mať hlboké korene ktoré nás spevňujú a žiadna búrka ani víchrica tohto sveta s nami neotrasie.

Pápež František nás k tomu pozýva slovami: V tomto mesiaci októbri, ktorý je venovaný misiám, myslíme na veľký počet misionárov, mužov a žien, ktorí preto, aby prinášali evanjelium, prekonalí prekážky každého druhu, naozaj obetovali život, tak ako hovorí svätý Pavol Timotejovi: *«Preto sa nehanbi za svedectvo o našom Pánovi ani za mňa, jeho väzňa, ale trp spolu so mnou za evanjelium, posilňovaný mocou Boha.»* (2 Tim 1,8). Toto sa však týka všetkých: každý z nás vo svojom každodennom živote môže vydávať svedectvo o Kristovi, s Božou silou, so silou viery, nie ako smrek, ale ako buk. S tou malou vierou, ktorú máme, ale ktorá je silná: s touto silou vydávajme svedectvo o Ježišovi Kristovi. Budme kresťanmi životom! Naším svedectvom!

A ako načerpáme túto silu? Načerpáme ju od Boha v modlitbe. Modlitba je dýchaním viery. V dôvernom vzťahu, vo vzťahu lásky, nemôže chýbať dialóg, a modlitba je dialóg duše s Bohom. Október je aj ružencový mesiac Mariánskych modlitieb. Duchovne sa pripájame k tomuto úkonu dôvery v našu Matku a prijímame z jej rúk ruženec. Ruženec je školou modlitby, ruženec je

škola viery!“ Viery pevnej ako buk, ktorý obstojí aj vo víchroch každodenného života. *Mária, ty si bola pevne zakorenená v Bohu, a tvoj život svedectvom viery, ochraňuj nás!*

o. Rastislav (farár)

TEOLOGICKÝ POHĽAD NA EUCHARISTIU II.DIEL

JEDINÁ OBETA NA GOLGOTE A MNOHÉ SLÁVENIA EUCHARISTIE

Odvtedy, čo Ježiš zomrel na Golgote, niet inej zákonitej obety. Je to tým nápadnejšie, že Cirkev, ktorá verí v definitívnosť obety na kríži, predsa označuje Eucharistiu ako obetu. Zdanlivé protirečenie sa stratí, ak sa zamyslíme nad vzájomným vzťahom medzi jednorázovou a definitívnou obetou na Golgote, ktorá vylučuje každú inú obetu, a eucharistickou obetou. Týmto vzájomný vzťah predstavuje hlboké tajomstvo, ktoré koniec koncov nemožno objasniť našimi kategóriami. Dá sa však ukázať, že niet protirečenia medzi jednorázovosťou udalosti na Golgote a množstvom eucharistických obetí, ba práve naopak, jedinečnosť obety na kríži sa slávnostne ohlasuje a sprítomňuje množstvom slávení Eucharistie.

Slávením Eucharistie Cirkev má účasť na obetnej udalosti Golgoty a na veľkonočnej udalosti tým, že sa vierou

oddáva Kristovi ako jemu patriace telo, a tak, zastupujúc celé ľudstvo, privádza integráciu Kristovho konania smerom k plnosti o krok ďalej, kým sa posledným slávením Eucharistie nedosiahne plnosť obety, ku ktorej smeruje Golgota. I keď celý život Cirkvi slúži tejto integračnej funkcii, pretože Cirkev je Kristovým telom, jednako obeta liturgického slávenia má v celkovom pohybe mimoriadne vynikajúce miesto. Tvorivou silou eucharistických "sprievodných slov" sa telo a krv Ježiša Krista po každý raz sprítomňujú ako obetované telo a obetovaná krv, Ježiš Kristus sa stáva sám prítomným ako obetavý. Tým sa však smrť na Golgote ohlasuje. Ohlasovanie smrti na Golgote spôsobuje prostredníctvom prítomnosti Pánovho tela a krvi opravdivú prítomnosť jeho smrti.

EUCHARISTIA AKO OBETA CIRKVI

V problematike sa dostaneme ďalej, ak si položíme otázku, načo sa sprítomňuje obetná smrť na Golgote v kultovom symbole ako slávenie pamiatky. Rozhodne nemožno odpovedať: Aby sme Bohu pripomenuli smrť na Golgote. Boh takúto pripomienku nepotrebuje. On nemôže zabudnúť na udalosť, čo sa vtedy stala. Treba tiež uvážiť, že Kristus žije ako oslávený Pán, ktorý je navždy poznačený znakmi smrti na kríži, ktorá sa odohrala na Golgote. Je tiež, ako sa hovorí v Liste Hebrejom, náš veľkňaz na pravici Božieho trónu, ktorý sa za nás prihovára. Dôvodom sprítomnenia golgotskej udalosti je to, že je určená pre všetkých ľudí, ktorí sú čo do priestoru i času Cirkvi. Pokiaľ ide o Ježiša Krista, v slávení Eucharistie sa stáva prítomným ako obetovaný a tým sa hlbokým spôsobom spája so svojím telom, s Cirkvou. Pokiaľ ide o Cirkev, zapája sa do obetného úkonu svojej hlavy tým, že ho sprítomňuje. Aj cirkevné texty nazývajú Eucharistiu obetou Cirkvi.

Môžeme povedať, že Eucharistia je viac ako obeta kríža. Eucharistia je totiž v kultovom symbole sprítomnená obeta kríža, a to tak, aby pôsobila v Cirkvi a Cirkev aby skrze obetu Krista na kríži obetovala seba samú Otcovi. Obeta na kríži je dejinnou skutočnosťou, ale opäť a opäť sa sprítomňuje v mnohých kultových sláveniach ako aplikácia Ježišovej spasiteľnej smrti. Sebaobeta Cirkvi skrze obetujúceho sa Krista má pre eucharistickú obetnú sviatosť konštitutívny význam.

Takto sa každodenný život stáva prejavom obety kríža, sprítomnenej obete svätej liturgie. Eucharistiu možno teda chápať ako stredobod života Cirkvi, na ktorý sa celý život zameriava a z ktorého celý jej život prúdi.

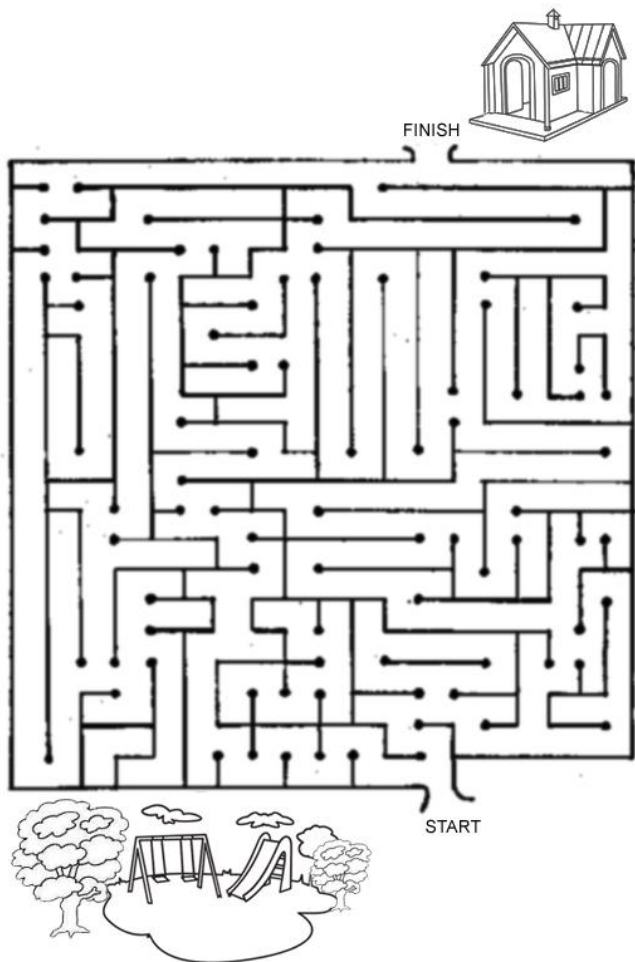
Na každom slávení Eucharistie sa celá Cirkev zúčastňuje ako obetujúca. Má tu do istej miery funkciu nadosobného subjektu. Osoby, ktoré sa práve zúčastňujú na konkrétnom slávení obety, zastupujú celú Cirkev. Od ich živej viery a nábožnosti závisí, do akej miery sa nielen oni, ale aj celá Cirkev zapája ako nadosobný subjekt do obety Kristovho kríža. Presnejšie by sme povedali: Od viery, od osobnej oddanosti Kristovi a od otvorenosti voči nemu závisí, s akou intenzitou Kristus, ktorý je napokon konajúcim subjektom, sa zmocní účastníkov obety a hlbšie ich začlení do zmluvy, ktorú založil svojou smrťou.

o. Martin (kaplán)

FARSKÉ OZNAMY

- ❖ v pondelky po večernej sv.liturgii začínajú kantorské kurzy
- ❖ v mesiaci októbri pondelky o 17:40 akatist, v utorok o 17:40 moleben k sv. Cyrilovi a Metodovi, v stredu o 17:40 akatist, štvrtok o 17.40 bude moleben k Presv. Bohorodičke, v piatok o 17:30 ruženec
- ❖ v stredu večerné sv.liturgie sa budú sláviť v cirkevnoslovaňskom jazyku, taktiež každá druhá nedeľa v mesiaci vo filiálnom chráme na Bani
- ❖ srdečne Vás pozývame na konferencie na GTF PU v dňoch: 15.10. Mariánske svätyne v pohraničí, a 16. -17.10. Personalizmus v procese humanizácie.
- ❖ pozývame vás na festival chrámových zborov sv. Cyrila a Metoda v našom chráme v sobotu 19.10.2013 o 16.00 hod. Účinkujú prešovské zbory a hosť z Bratislavy zbor Kyrillomethodeon
- ❖ v nedeľu 20.10.2013 je zbierka na „Misie“
- ❖ v nedeľu 20.10.2013 v našom chráme o 10:00 bude pri sv.liturgii spievať zbor z Bratislavy – KYRILLOMETHODEON
- ❖ dňa 21.10.2013 v Lutine je kňazský deň spojený s ďakovnou sv.liturgiou pri príležitosti životného jubilea 60 rokov nášho vladyku Mons. Jána Babjaka
- ❖ dňa 26.10.2013 v Lutine je celoeparchiálne večeraďlo

Zábavné okienko-nájdi cestu...

Malý Peťko si stále strká prst do nosa a nie si to odvyknúť. Mamička si preto vymyslí malú lož: „Keď si neprestaneš strkať prst do nosa, budeš tučný ako strýc Jožo.“ To Peťka zaujme. Popoludní v električke pristúpi pani vo vysokom štádiu tehotenstva. Peťko si ju pozorne prezrie a začne na ňu žmurkať. Pani je udivená: „Chlapček, ty ma poznáš?“ „Nie,“ hovorí Peťko. „Ale viem, čo ste robila...“

Vydáva: **Gréckokatolícka cirkev, Farnosť Povýšenia sv. Kríža, Prešov Sekčov, Ul. Martina Benku 7, 08001 Prešov**

Internet: www.grkat-sekčov.sk

e-mail: presov.sekčov@grkatpo.sk

Tel: 051/7725540

Tlač: **A-print, s.r.o., Reimanova 9, Prešov**

Len pre vnútornú potrebu

Dobrovoľný príspevok: 0,10€

Neprešlo jazykovou úpravou

